

עין משפט
ניד מצוה

קמא.

שילוח הkon פרק שנים עשר חולין Hebrewbooks.org ©Mozzam Publishers. No commercial use allowed.

א ב ג מ"י פ"ג
מ"ל שמות ק' ל' ס
שם נצון סה טו"ש ע' ז
ד כי ל' כט ענ' ר' ס
מלה נקעת ס' ה'
ה מ"י פ"ג מ"ל
שמות ס' ה' וע' ז
עשות ס' ז' י' ז
כי ל' כט ענ' ר' ז
ו מ"י פ"ס מ"ל
תנזרתי ס' ז'

מופת ריש"י

לְאַרְבָּא דַעֲבָר וְשַׁקְלָה דְלֹא עֲבָרָה כֵּן. מכון קב"ה נפ"י ר' י"ב נפ"י הל' ג' ערך בדין פטוחין (פרק חמ"ו ד': להלן מהליקת למ' לחי' כי' סות' ותומי נCKER דכו דס' פטול וכקה' וטה' יוס' טו' עטה' והמ' מעטה' סות' ומילך דנשי דלמ' דמי' מיאו' הס' עד' על' חומו למ' קני' נוקה דה' דלמ' דמי' קני' מס' עטה' הל' קבלו' כמן' לדת' דעס' דמי' ניס' וס' כל' מעט' דכל' ומון דל' עד' זעיר' ובקלה' חלק' עטה' נל' מעטה' וזכר' נומך' נמי'ו'ו' תנן במנ' שכנהה' ש מעופפת מעופפת כנפה נוגעת בקן

מן הצד: אין שם לנו מילוי כל נקי על מושמי:
או מרבנן לרבע אימה
ויהי אחד או ביצה אחת פטור מלשלוח דבעין
כבר הוא שם אפרוחים מפריחים או ביצים מזרות
וזן קון מכל מקום אם כן נכתוב קרא והאם ווכצת
צאת על האפרוחים או על הביצים לאקושי אפרוחים
זום: מרגנ'י "שלחה וחורה אף" ארבעה וחמשה
שליח תשליח את האם ז אמר הרני נטול את האם
בשנאמר שליח תשליח את האם גנטיל את הבנים
יריה האם עליהן פטור מלשלוח: גמ' אל ההוא מרבן
וזמנא תשליח תרי זימנין אל שליח אפיין מאה
דא לדבר הרשות לדבר מצוה מןין ת"ל תשליח מכל
לא בטלו כמה דלא שחתה לא
הה דרב יוספ' בר רבא לרבעה אלא טעמא דכתב
הכי הוה אמינה לדבר מצוה לא עשה ולא תעשה
א תעשה ועשה לא צריכא דעתך ושקלת לאם דלאו
אל לית עשה ולידיו עשה קמ' לגינחא למאן רותני
למאן דתני בטלו ולא בטלו כמה דלא שחתה לא
ויהודה דאמר שליח מעיקרא משמע אף' עשה נמי^ט
ר' רבashi כנון שנטולת על מנת לשלה דלאו לי'א
עשה ולידיו עשה ^ט מאי אולמייה והאי עשה מהאי
אל ואמר מר גדור שלום שבין איש לאיש שעדרו
הקב'ה שנכתב בקדושה ימחה על המים והאי מצרע
אסור בהشمיש המטה דכתב ^ט וישב מחוץ לאלהו
ושתו מכאן שאסור בהشمיש המטה ^ט מהו דתימא
המטה לית עשה דודיה ולידיו עשה דשלוח הקון
אם על הבנים ר' יהודה אומר לך ואני משלה
וח ואני לך זה הכלל וכל מצות לא תעשה שיש
זון עלייה: גמ' בעי רבי אבא בר מלל טעמא דרבינו
או שניתק לעשה לוקין עליו או דלמא בעלמא סבר
לוקין עליו והכא היינו טעמא מישום דקסבר שלח
מע גנב וגונן ישנן בכלל מלכות דבריו רבי יהודה
לעשה הויא דודחמןא אמר לא תנגול ^ט והושיב את

לעומנו רוכזוי לאין. מע"ג לדמיון נלבניא וכ"ס מעופפת: כ"ג אה' ליליטוֹן וסְתָן רַזְבָּה עַלְמָן: נֶלְקוֹטִי פְּרוֹחָן נְגִיּוֹת. נֶמְפְּטָר מְפֻלִּים: וְבָיוֹת נְפָרְחוֹת. נֶמְפְּטָר מוֹצָוֹת. וְעַל כָּלֵךְ קָן מִ'מִ' לְלִדּוֹת בִּינָה קְהֻת וְהַפְּלָמָׁה וּבִינָה חֲולָמִים וְבִינָה דָקָר קָהָן מִינִימִקְטָן לְצִיס צְרוֹג קְנִיס: מַתְגָּנִי' גָּנָן אה' קְבִיעָה וְה' כ' חֹורָה סְתָן עַלְמָא פְּטוּר מְלָאכָה. דְּכַיּוֹן דְּמָנָלָה מִתְלָבָבָה סְסָס נִיסְקָן מוֹמָן: גַּמְ' וְאַמְּתָא. סְסָלָם נְלִימָסָה עַזְבָּם צְיִינָה וְמוֹ

(ה) [פְּסָחִים] מִמְנִינָה
 (ו) [צָבָא] גַּלְגָּלֶת הַלְּבָנָן
 (ז) [בְּשָׂרָב] קָלְבָּתָן (ח) [בְּשָׂרָב]
 (ט) קָרְבָּן קָרְבָּן כְּמַמְלָא
 (י) בְּמַמְלָא כְּמַמְלָא (ז) תְּהִלָּה
 (ט) בְּמַמְלָא וְזַרְעָה (ט) בְּמַמְלָא
 קָרְבָּן: נָגָה כְּדִילָס: וּ
 מִכְמָתָה לְבָבָה (ח) מִכְמָתָה טָרָה
 (ט) וּזְקָרְבָּלָה (י) קָרְבָּם
 שְׁלָמָה קָרְבָּשׂ וְזַרְעָה (ט) קָרְבָּמָה
 (ט) מִלְמָדָה טָרָה (ט) בְּמַמְלָא
 וְזַרְעָה: בְּמַמְלָא

1. כי יקראה קן צפורה לפניהם גדרה בצל עז און על רצף אמרותם ואו ביחסים והאמם ברוחה או על רציפותם הצעירים על תחיק האם על הבוגרים: ובריהם וכו'
2. שליח השילוח תחיק לך ואית הנגנים לך ול' והזראכתם לפען יטיב לך ובריהם וכו'
3. ובכיס הפסטרום שבערעו בצעיריו וליחך את כל בערעו רדץ' בכם וחדור ואחרו יבואו לא המהמלה ישב מוחיז' ויקרא יי' ח
4. לא העשך תחת רעך ולא תנתן לא תלין טעהל שבריך אפרק נאקה: ויקרא יג' באה:
5. וזה ביה יטמא ואשם והשברך את כל מהולא אשר גל או את העשך אשר עסך או את פסחון אשר דבוקך אוו ואת דבוקע ואהבהך אשר ממעך: וירבך הג

הגהות הב"ח

(ה) נם יופכל לו סך
אלא אפורה מלה: (ז)
שם ומאי הולמים: